

VIETINIŲ AUGALINĖS KILMĖS BALTYMINGŲ PAŠARŲ ĮTAKA PENIMŲ KIAULIŲ MĖSINGUMUI

Stasys Juknevičius

Lietuvos žemės ūkio universitetas, Universiteto g. 3, LT-4324 Akademija, Kaunas

Tel. (8 27) 39 75 41, 39 71 61; faks. (8 27) 39 75 00; el. paštas: paslab@nora.lzua.lt

Santrauka. Siekdami ištirti vietinių baltymingų pašarų priedų įtaką penimų kiaulių mėsingumui, Lietuvos žemės ūkio universitete atlikome kiaulių penėjimo bandymus. Kombinuotus pašarus gaminome, kurių pagrindinę dalį (80 %) sudarė miežiniai miltai išskyrus IV gr. (74,1 %). Kitų grupių kiaulėms pridėjome atitinkamai II gr. – 20 % vietoje išaugintų ir kaitintų sojų pupelių miltų, III gr. – 20 % įvežtinių sojų rupinių, IV gr. – 10 % žirnių, 6,5 % pašarinių pupų, 5,6 % lubinų ir 3,1 % vikių miltų, V – po 10 % rapsų išspaudų ir žirnių miltų, VI – 14 % žirnių, 4 % lubinų ir 2% vikių miltų.

Tyrimų rezultate nustatyta, kad skerdenos išeiga mažai kuo skyrėsi tarp grupių, tačiau buvo didesnė kur kiaulės gavo baltymingų pašarų priedus. Visais atvejais tiek ties 6 – 7 nugaros slanksteliu, tiek ir bendras vidutinis nugaros lašinių storis buvo didžiausias miežiais šertų kiaulių, o ploniausi lašiniai buvo kiaulių, gavusių sojų pupelių miltų ar rupinių ($p < 0,05$).

Kumpio išeigos 0,82 – 2,49 % buvo didesnės kiaulių, gavusių baltymingų pašarų priedus. Tačiau rezultatai statistiškai nėra patikimi. Nerasta esminio skirtumo ir tarp naudojamų sojų rupinių ar vietinių baltymingų pašarų priedų, analizuojant kumpių išeigas ir nugaros ilgiausiojo raumens plotus. Visais atvejais raumenų išeigos nuo skerdenų puselių buvo didesnės kiaulių, kurios gaudavo baltymingų pašarų priedus. Tačiau nerasta esminių skirtumų tarp kiaulių skerdenų, kurios buvo šertos įvežtiniais sojų rupiniais ir vietiniais baltymingų pašarų priedais. Taip pat nerasta esminių skirtumų ir tarp lašinių išeigų.

Raktažodžiai: baltyminiai augalinės kilmės pašarai, penimos kiaulės, mėsingumas.